

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 319/2019
04.04.2019. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Драгана Аћимовића, Радослава Петровића, Мирољуба Томића и Јасмине Васовић, чланова већа, са саветником Весном Веселиновић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела увреда из члана 170. став 2. у вези става 1. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Рашита Пепића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Новом Пазару К 621/17 од 30.10.2018. године и Вишег суда у Новом Пазару Кж 125/18 од 11.12.2018. године, у седници већа одржаној дана 04.04.2019. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Новом Пазару К 621/17 од 30.10.2018. године и Вишег суда у Новом Пазару Кж 125/18 од 11.12.2018. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Пазару К 621/17 од 30.10.2018. године, окривљени АА, оглашен је кривим због кривичног дела увреда из члана 170. став 2. у вези става 1. КЗ и осуђен на новчану казну у одређеном износу од 150.000,00 динара коју је дужан да плати у року од три месеца по правноснажности пресуде, те је истовремено одређено да ће суд, уколико окривљени наведену новчану казну не плати у остављеном року, заменити казном затвора тако што ће за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне одредити један дан казне затвора. У смислу члана 261. и члана 264. ЗКП, окривљени је обавезан да суду на име паушала плати 5.000,00 динара у року од 15 дана по правноснажности пресуде под претњом принудног извршења. Окривљени је обавезан да приватном тужиоцу ББ накнади трошкове кривичног поступка о чијој висини ће суд одлучити посебним решењем када се ти подаци прибаве на основу члана 262. став 2. ЗКП. Оштећени ББ је сходно члану 258. став 4. ЗКП, упућен да имовинскоправни захтев оствари у парничном поступку.

Пресудом Вишег суда у Новом Пазару Кж 125/18 од 11.12.2018. године, одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА, а првостепена пресуда је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости благовремено је поднео бранилац окривљеног АА, адвокат Рашит Пепић, због

повреде закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, са предлогом да се побијане пресуде укину и списи предмета врате првостепену суду на поновно суђење.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Републичком јавном тужиоцу и на седници већа коју је одржао без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је поднет захтев, те је након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног је недозвољен.

Указујући на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, бранилац окривљеног АА у захтеву за заштиту законитости истиче да нижестепени судови нису узели у обзир одредбу члана 170. став 4. КЗ, која прописује да се учинилац дела из става 1. до 3. тог члана неће казнити, ако је излагање дато у оквиру озбиљне критике у научном, књижевном или уметничком делу, у вршењу службене дужности, новинарског позива, политичке делатности, или у одбрани неког права или заштити оправданих интереса, ако се из начина изражавања или из других околности види да то није учињено у намери омаловажавања, с обзиром на то да је окривљени у својој одбрани изјавио да критичном приликом није имао намеру омаловажавања приватног тужиоца и да су речи и информације које је изнео на спорној конференцији раније већ биле објављене у дневним листовима, због чега је суд и извршио увид у штампу. Према наводима захтева, нижестепени судови су погрешно закључили да окривљени пре објављивања информације супротно одредби члана 9. став 1. Закона о информисању и медијима није проверио њено порекло, истинитост и потпуност.

Врховни касациони суд налази да бранилац окривљеног изнетим наводима захтева, иако формално указује на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, у суштини цени изведене доказе и одбрану окривљеног оспоравајући чињенични закључак нижестепених судова да је код окривљеног постојала намера омаловажавања приватног тужиоца приликом давања изјаве и да у вези с тим не постоји основ за искључење противправности предметног кривичног дела из члана 170. став 4. КЗ, на који начин у суштини оспорава оцену доказа и истом утврђено чињенично стање у побијаној правноснажној пресуди.

Поред тога, бранилац у захтеву истиче и то да су нижестепени судови на штету окривљеног повредили одредбу члана 507. став 2. ЗКП, јер је главни претрес од 30.10.2018. године одржан у одсуству окривљеног, те да је нејасно на основу чега су нижестепени судови закључили да је спорна конференција имала карактер јавног скупа, којим наводима се указује на повреду закона из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП.

Како чланом 485. став 4. ЗКП, који прописује разлоге због којих окривљени односно његов бранилац сходно правима која има у поступку у смислу члана 71. тачка 5) ЗКП, могу поднети захтев за заштиту законитости против

правноснажне одлуке и поступка који је претходио њеном доношењу, није предвиђена могућност подношења овог ванредног правног лека, због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, нити због повреде закона из члана 507. став 2. и члана 438. став 2) ЗКП, то је Врховни касациони суд захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, оценио као недозвољен.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП, одлучио као у изреци овог решења.

Записничар-саветник
Весна Веселиновић, с.р.

Председник већа-судија
Бата Цветковић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић